1

Malarze włoscy

Pawlicki I 5

II

IV

Cimabue 1240–1302 –

Ojciec nowożyt. malars; nauczy. Giott'a.

W Luw. wiel. mado. z aniół. – Vierge aux anges.

Ż. Ménard, histoire des beaux-arts p. 276.

Giotto

W Luw. Stygm. s. Fran. .   Ménard p. 276.

Fra Angelico

W Luw. jed. ze sławniejsz. obraz: Korona. N. P. i cuda ś. Domi.

Zob. - sąd Vasa. - u Ménard p. 279.

Antonello da Messina

nauczył się pierw. malow. olej. u Jana z Bruges.
Po jego śmierc. opuśc. Flandr. i osiad. w Wenec.
Muzeum w Luw. nabył znakomit. portr. – Mén. p. 282.

Leonardo da Vinci (1452-1519)

Sąd Prudhon'a o Wieczerzy Pańs. zob. u Mén. p. 307.

W Luw. dobr. kop. wiecze. zrobio. przez uczn. Leon.

Tamże portr. Monny Lisy – la Joconde – sąd o niej

Vasa. u Mén. p. 307.

W Luw. wymie. Mén. jeszcze:

La belle Féronnière

St Jean Baptiste (półcia)

Bacchus

la Vierge aux Rochers

Oprócz tego bar. pięk. i cieka. obra. (salon d'entrée):

N. Dziewi. na kola. ś. Anny.

10

Bernardo Luini

najlepsz. z uczn. Leon.

12 Fra Bartolommeo albo il Frate.

Baccio della Porta jed. z największ. artyst. odrodze.

W Luw: dwa obra:

Zwiastow. N. P.

N. P.; S. Kat. Seneń. i Vit. św.

Mariotto Albertinelli

wiel. przyjaci. poprzednie: i zupeł. od nie. wzn. charakt. i pomysł. Mimo to ich obrz. tak do sieb. podob. że trud. je odróżn.

W Luw. dwa obra:

S. Hiero. i św. Zenob. w adora. przed Dzie. J.

J. ukazuj. się Magdal.

15c.

Andrea del Sarto (Vanucchi) 1488-1530

Żyw. niewyzsili; sła. ogrom.

W Luw. trzy obra.

Jedna Pierw. Rodzi.

druga Pozn. Rodzi.

La Charité - z drze: przeniesio. dwa razy na płótno, o czem Mén. p. 312.

Luca Signorelli

W Luw. mały obra:
Narodze. N. P.

Domenico Ghirlandajo

zrazu: był złotnik.
Był nauczy. Mich. Anio.
W Luw. znako-obraz:
Nawiedze. N. P.

Michał Anioł Buonarotti 1475 – 1563

W Luw. dwa piękn. posąg. jeńców, przeznacz. niegdyś do grobow. Jul. II. Ich hist. zob. u Mein. p. 318.

Daniele da Volterra

najlepsz. z ucz. Mich. i najwiękcej przej. niż jego meto.
Powied. że Mich. Anio. pod. mu pomys. do Zdję. z Krzy.
w Trinità dei Monti – najlep. jego obr.

W Luw. jego obra:
Dawid zabij. Goliata.
dług. przypis. Mich. Anio.
Malow. na dwóch stron. tablicy czyfro:
po obu stron. ta sama kompozy. z małe. odmia.

Giorgio Vasari

uczeń Mich. Anio. i pot. biogr.

Zdolno. dekorato.; wiel. płodno; ale taki. spraw. upad.

Najwię. zasłu. jego Żywo. mala: – 1ª edy. z 1550, 2ª znacz. odmienio. z 1556.

W Luw:

Pozdro. aniel.

i kilk. inn. obra.

Pietro Vanucci il Perugino 1446–1524

ucz. się zraz. u Alluno, pot. w Flor. u Verocchio gdz. ~~koleg~~ kolegów. z Leon. da Vin.
Naucz. Raf.

W Luw.

Narodz. Pańs. kup. w 43 w Peruz.
N. Dz. z Dz. Je. do któr. się modl. dwóch św. i dwóch anio; kup. w 50; od król. holend.
Oba bard. małkowi.

<u>W Lion</u>. w muz. szkło-obra. malow. w 1495 dla kate.
S. Piot. w Rzym.; pap. podaro. w 15
przedst. Wniebowstąp. J. wobec N. P. i apost.
W <u>Caen</u> szkło: Zaślub. N. P.

Pinturicchio

taki. jed. z poprzedn. Raf.

W Lww. tyl. jed. mały obra. ale prew. klejno.
N. G. z Dz. T.

Francesco Raibolini, il Francia, 1450-1517.

roz. się napoz. u złotn.; odzn. się w niellach; był rytowni. monet miar. Bolo.

Mich. An. był wieloz. na nie. — zob. Mén. p. 331.
Sąd żywli. Raf. Vcmi.

W Luw. zadziwiaj. portr. młod. męż. z. brun. — przyp. dawn. Raf. — w salon carré —

Rafael

W muz. Luw: znajd. się obra. Raf. prze. z każ. epo:

a) z pierw. młodo. S. Jerzy
S. Mich.
malow. w 1504 dla ks. Urbi.

b) z epo. floren. La belle Jardinière – malo. w 1508 osta. któr. wyko. w Flor. przed odjaz. do Rzy.
Sąd o tym niezrówn. obr. u Mén. p. 350.
obra. ten nie zupeł. zost. skończo.

c) z szkol. później. epo. La vierge au linge (albo le silence de la V.)

d) z trzeciej manie: Ste Famille de François I
Obra. pierwszorzę. – sąd u Mén. p. 351.
St Michel tak. z tej sam. kolek. Fran. I
i w tej sam. malow. epo. – ale wielk. odno.
mała Ste Famille (cintrée par le haut)
Ste Marguerite – bard. zniszczo. – przez czyszcz.

pot. wspaniałe portre:

a) młodzie-blond.

b) portr. Joanny aragoń.

c) Baltaz. Castiglione (arcydz.)

Narci. St Jean Baptiste, bard. uszkod. który

kut. w Mén. p. 357

Giulio Romano

W Luw:

a) Narod. Je.
b) N. Dz.
c) Wenus i Walk.
d) Tryumf Tyt. i Wespa.
e) portr. artys.

Gentile e Giovanni Bellini

Char. szko. wen. u Mén. p. 359.

Ojciec ich Jacopo był mala. portre.

Genti. w 1479 jedz. w misscio rutd. pot. odby. podró. wiel. po Wscho.

Giov. (1426–1516) wielk. zwolenn. malow. olej.

Jed. to z najbardz. znakomit. mistrz. w dziej. mala.

Uczniami jego Giorgione i Tycyan

Mając lat 80 zaprzyja. się z Alb. Dür. i naślad. jego meto.

Szko. wene. w Luw. znako. przedstawio.

Portr. Jana i Gent. przypis. to jedn. to drug.

Genti. na audyen. u Paszy Tur.

Giorgio Barbarelli, il Giorgione 1477–1511.
ur. w Castel Franco, prow. Treviso
Współucz. Tycja. wypie. na nie. wpływ wiel.
Zrazu ucz. mozaiczysty Zuccato, pot. Jana Belli.

W Luw. dwa bard. piękn. obraz.
Prze. Rodzi. z kil. święt.
Koncert sielski
Zob. rząd Men. p. 371

Tiziano Vecellio 1477-1576

zrazu naśladow. swego mistrz. Jana Bell.; potem swe: wspólnego Giorg. Gdy ten + bard. młod. (33 lat), on staje się głów. szko. i ~~potęgą~~ zadziwiającą. Kolory: jak on, a z wyobraź. wiecznie potęża.

Char. w Mén. 363.

Największ. portrecis. wszystk. czas.

W Luwr.

a) Wil. Przen. Rodz.

b) Chrys. w grob.

c) Korono. cierniem. gdz. docho. do nadzwyczaj sił. poety.

d) Pielgrzy. z Emaus – pet. święty. i obojęt.

e) Jow. i Antyope – cudn. bard. wszko.

Zob. o tem Mén. p. 371.

f) Wil. szczęś. portr.

Paolo Caliari, il Veronese, 1530-1588 –

syn rzeźbia., siostrzen. mala.
Stud. jego w Mén. p. 363
Jedy. mistrz. który umie. bez pomieszan. i bez ofiar. przedstaw. liczn. posta. w atmosf. równo świetl.
Najdokład. wiele. szko. wenec.
Char. w Mén. p. 366.
nie jest ani mistyc. ani filoz.; jest typ. mala.

W Luw. dobr. zbiór jego obra:
a) Gody w Kanie – dzieło moż. największ.
wiele typ. history. wedł. Mén. p. 371.
b) Uczta u Szymo. Faryz. w
w tym sam. salon. czwrć napr. a)
c) Uciecz. Lota z córk:
d) Zuzan. w kąpie.
e) Omdlen. Estery
f) Pielgrzy. w Emaus.

Sebastiano del Piombo 1485-1547

ug. Jane Bell.

76.

Jacopo Robusti, il Tintoretto, 1572-1594

wg. Tizyana

o jego wozwoj. i stud. Mén. p. 369

Carpaccio

Palma il vecchio

Paris Bordone

Pordenone

Bonifazio

52.

<u>Palma</u> il <u>giovine</u>

osta. mala. dobr-epo-a piem. zlej (Lanzi)

Jacopo da Ponte, il Bassano 1510–1592

realista, bez wielk. inwen. ale wyo. tłumc. przyro. i osięgaj. zadziwiaj. magię. skut. świateł.
Z nim koni. się gust piękn. archit.

Andrea Mantegna (szko. lomb.)
ucz. Squarcion'a
Char. przez Henri Delaborde w Mén. p. 375
Char. szko. lomb. tamże p. 373.

W Luwr. bard. dobrz. przedstaw:
a) N. P. zwycięska
b) Chry. pośród Łotrów (ina. skrzyd. w Tours)
c) Parnas
d) Mądro. zwycię. nad grzech.

Correggio 1493 – 1534

przedzi. gło. szko. lomb. i jed. z wielk. mistrz. włosk. On nie ma równ. sob. gdy malu. wdzięk. przystojż; piękno. w uśmie.

W Luw. dwa niezrówn. arcydz.

a/ Zaślubi. mistyc. św. Katarzy. alex.

b/ Sen Antyopy

oba w salon carré – ucled. do najzem. przedmio. Luw.

Il Parmegiano 1503-1540

po Corr. największ. mist. szko. lomb.

W Lwow. dwa małe obra.

58.

I Carracci (eklektyzm)

Lodovico (1555–1619) stworz. now. szko. któr. char. zob. w Mén. p. 387.

Główn. uczni. i zwolenn. byli jego bratank: dwaj bra. Agostino i Annibale.

Aug. jest jakob. teoretyk. szko; Hannib. jej najzn. mala.

Muz. Luw. nie posia. żadn. obra. Agost. Carr; ale ma kil. Ludw. a dzieł Hannib:

a) ofia. Abrah.
b) Naro. N. P.
c) Pozdro. aniel.
d) dwa Narodz. J. Chr.
e) Sen Dzie. Je.
f) Chr. um. na Kola. N. P. (moż. jed. zostat. jego obra.)
g) Chr. w grob.
h) Męczeńst. S. Stef.
i) S. Seba.
k) Herk. dusz. smoki (przeilusz.)
l) Diana i Kallisto
m) Polow.
n) Łowie. ryb
o) Krajobra.

Oprócz tego dzieł rysun. Hannib.

Guido Reni

Uczeń Dionis Calvaërt (il Fiamingo)

Maj. lat 20 wszedł do prac. Caracci'ów

pot. z nimi się poktó. i w Bryn. rywali. z Caravaggi'em

W Neapo. prześlado. przez Riberę i jego towarzy.

Umie. w nędzy, jako znaler rozpust.

Muz. w Luw. posia. sie. obra.

a) Daw. zwyc. Golia.
(Kil. kopii wybor.)

b) Poczyncze. N. P.
(wedł. ostat. meto.)

c) Poze. Rodz.

d) Ecce Homo

e) S. Sebast.

f) cztery sceny z życ. Herku.
(należ. do następ. jego rob.)

g)

Dominico Zampieri, il Domenichino 1581–1641

zrazu. w szko. Dionis. Calvaert'a (il Fiam.), pot. wyprzed.

przeto. do barraccziów

W Neapo. przeilado. przez Riberę

moż. otru.

Muz. w Luw. posia. Kil. obra.

ale żad. pierwszorzędn.

L'Albano 1578-1660

syn bogat. kup.
ucz. się u Dion. Calvaerta, raz. z Guid. R.
Raz. przech. do szko. Carr.
Alb. poma. Hannib. Carr. przy fresk. w pał. Farn.
" " Guid. Re. " " w Monte Cavallo
Najlepsz. są jego mał. obra.
Nazyw. Anakreo. malarst.
Chev. u Mén. p. 390.

Muz. w Luw. posia. wiel. obra.
rysu. międk.; kompo. nadob.

a) toale. Wene.
b) Odpoczy. Wene. i Wulka.
c) Amory rozbrojo.
d) Salmacis i Hermafrodyt

Francesco Barbieri, il Guercino, 1591-1666

uczy się zra. u Cremonini

Kształ. się na obra. Cerra. ale nigd. u nich nie praco.

Pracu. szyb. i odst. wielk. ste.

Pierw. meto: siln. cien. przeciwst. do siln. świateł.

Wielk. przyj. z Caravaggi'm - jak on, lubi wiel. kontra.

Nazy. magik. w malar. ale mimo, że mniej brutal. od

Carav. nie dorzed. nigd. do wielk. styl.

Pościąg. maz. w Luw. dwie jego obraz:

wśród nich jego portr.

Michelangelo Caravaggio 1569–1609

naczeln. realiz.
urodz. z Rzy. i zakta. - zko. w Neapo.
Mala - potęż. i brut., bez szlachetno. - i wdzię.
Charak. u Mén. p. 394.

Muz. w Luw:

a) Diseuse de bonne aventure
b) Concert
c) portre. kawale. maltań. (w salo. kwadra.)
(za ten portr. otrzym. - dwie odznacz.)

Josepin'a dwa obra. mier.

Lionello Spada

pracuj. zraz. w otko. Caravaggi ów

pot. ją porzu: dla sentkazm. Guid. Re.

Przecho. do Carrav. które. służ. ze mod.

złe życ. przed oczy. do gro. go wtrąc.

W Muz. Luw:

a) Enea. i Anchiz.

(długo przypisy. Dominik.)

b) Powr. syna marnotraw.

(bard. dobr.)

Salvatore Rosa 1615–1673

ur. w Neapo. – ucz. Francanzani'ego, pod. Ribery przyjac. i współpraco. Falcon'e, któr. także był ucz. Rib. i malow. bitwy

Obaj bior. udz. w powst. Masaniell'a

Pot. Falcone uchod. do Fran; a Salv. Ro. do Rzy.

Rysun. niepopra; kolory. dziwacz. i fałszy; mimo to wiel. artys.

Światł. niepew. i blade; ściemn. się z ciemn. cienia; pomn. wielko. krajobra.

dzik. wsz[?]ietko. bitew – zamien. jego obra. w zmory.

Bard. zdol. rytown; jego eaux-forty bard. rozpow.

W Luw.

a) wiel. wściek. bitw. któr. jest arcydz.
b) obr. fantasty: Widmo Samue:
c) mały obra: Tob. z Raf.
d) zadziw. krajobr. z myśliw. wśród skał.

Solimeno

Canaletto

Zna. dla swoi. wido. Wene. Wiernoś. w perspekt. powietrz. i w ożyw. obraz.
Uczeń jego Fran. Guardi – dużo naśladow.

W Luw:

a) wido. Wielk. Kana. } znakomi.
b) Kości. S. Mar. della Salute }

Pietro da Cortona

Carlo Maratta

Sassoferrato

Romanelli

Luca Giordano

Syn mierny artysty; bardzo był utalentow.; uczył się u Ribery, potem w Rzym. pracow. z Piotr. Da Corto; studyow. obrazy wielk. mistrz. w Parm.; Bolon; Wenec. Naśladow. wyborn. Paw. Veron; Tycya; Guid. Re. Ogrom. płodno. i łatwo. i szybko. w wykon.; stąd nazw. Fa presto. Zob. anekd. u Mén. p. 399

Talent nie pospolity; ale peł. dawn. wspom.; wyobraź. kapryś.; powierzch. wiary. nie zgruntow.

To samo da się powied. o Solim. który dziś prawie zapom.

<u>Tiepolo</u> żył dłu. w Hiszp.
zdolu. dekora. ma pędz. dowcip. i lekk.
Jego eaux-forty maj. rysu. bard. niepopr. ale rob. wraż.
bard. przyje. i są bard. cenio.

<u>Battoni</u>
bojaźli. reform.
odgad. talent Ludw. David

74

S. IV, 76.
25. I. 1953. Jerh